

ਧਾਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਝ ਆਪਿ ਦਿਖੁ ਕੁਆ
 ਅਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਆਉਤਾਉਤੁ ਹੀ ਮਾ
 ਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇ ਗਵੇਲੁ
 ਦਿਯੋ ਹੀ ਮਿਲਿ ਦਿਖੁ ਨਿਰਾਸ ਜੰਗੀ ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਤੋਰੁ
 ਜਣਾਇਤਿ ਸੋਈ ਜਨ ਸਭੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦੀ ਆਖਿ ਦੁ
 ਖਾਇ ॥ ਜਿਹ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸ
 ਹ ਜੇਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇ
 ਕੀਆ ਸਕਰੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰ ਕੋਇ ॥
 ਤੁਝ ਕਰੋ ਕਰੋ ^{ਤੇ} ਦੁਖ ਜਾਪੁ ਤਿਸੇ ਦਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ
 ਪਗ ਦੁਖੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤੁ ਸ
 ਰਦਰੈ ਕੁਇ ਲੇਨਿ ਦਸਾ ਪਾਛੀ ਪਦ ਕਉ ਨਹੀ ਕੀ
 ਮਾ ॥ ਪੰਕਜ ਮੰਗ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇ ਖਾਤਰੁ

ਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਚੇਤਸਿਸੁਕਮਨਾ॥ਹਠੀਬਿਸ
ਰਤਤੇਰੇਗੁਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀ
ਨਤੀਪਾਨਿਆ॥ਮੁਰਖਮੁਗਪਾਜਨਮਕੁਇਆ॥
ਘਟਵਤਿਨਸਾਕਤਿਨਕੀਸਰਹੁਸਿਨਤੁਨਾਹੀਦੀਸਰ
ਆ॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾਪਾਰੁਈਘਪਤਿਮਨੁਖ
ਦੇਹੁਠੀਆ॥ਗੰਥਿਦਮਿਲਵਕੀਇਹੁਤੇਰੀਬਰੀਆ
ਅਵਰਕਾਜਿਤੇਕੇਕਿਤੈਨਕਾਮਾ॥ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਏ
ਕੁਮਕੇਦਲੁਨਾਮਾ॥੧॥ਸਠੰਜਾਮਲਗੁਨੁਦੁਲਤਰ
ਨਕੈ॥ਜਨਮੁਵਿਰਥਯਾਤਰੀਰੀਆਇਆਕੈ॥੧॥
ਰਹਉ॥ਜਪੁਤਪਸੰਜਮਪਰਮਨਕੁਆਇਆ॥
ਸੇਵੁਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹਉਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਨਾਕੁ
ਹਮਰੀਚਕਰੀਆ॥ਸਰਹੁਪਰੇਕੀਗਾਖਹੁਸਰਮਾ
॥੨॥੪॥

ਸੰਦੀਸੰਦੀਸਹਾਸਹੁਸਰੰਬਸਾਚਸਹੀ
ਨਾਈ। ਤੇ ਕੀਸੇਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨ
ਜਿਸਰਚਈ। ਠੰਗੀਠੰਗੀਕੁਤੀਕਾਠੀਕਾਠੀ
ਸੀਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨੇਉਪਾਈ। ਕਾਠੀ
ਕਾਠੀਏਖੇਵੀਤਾਮਾਪਣਾਜਿਵਾਤਿਸਹੀ
ਵਧੀਆਈ। ਜੇਤਿਸੁਕੁਟੈਸੰਦੀਕੁਰਸੀ
ਫਰੀਕੁਰਕੁਰਕਾਜਾਈ। ਸੰਧਾਤਿਸਾ
ਹਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਜਿਸਨਾਨਕਰਹਹੁਰ
ਜਾਈ।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨੈ ਮੰਗਣੀ ਆਮਨ ਮੰਗੀਸੁ
 ਰਗਮ ਛੁਪਾਇ ਆਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨੈ
 ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਨੁਸਠੀ ਰਥ ਨਾਲੇ
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨੈ ਜੰਮ ਮਗਬਲ ਸੁਗਾਵੁ
 ਨਿ ਤੁਪਨੈ ਖਾਢੀ ਚਾਗੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨੈ ਖੰ
 ਰੁ ਮੰਤਲ ਬਹਮੰਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਸਾਗੇ
 ਮੰਦੀ ਤੁਪਨੈ ਗਾਵਨਿ ਜੇ ਤੁਪਨੈ ਕਰੁ ਦੁਨਿ ਰਤੇ
 ਤੇਰੇ ਰਗਤਿ ਰਸਾਲੇ। ਹਰਿ ਕੇ ਤੇ ਤੁਪਨੈ ਗਾਵਨਿ
 ਸੇ ਮੇਰੇ ਤੁਪਨੈ ਗਾਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਬੀਝਾਗੇ।

ਸੇਖਰੁ ਸੇਖਰੁ ਜਗਤਿ ਪਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜ
ਨਾਨਕ ਤੀਰਥ ਲਿਜਾ ਸੀ। ਤੇਰੀ ਕੁਗਤਿ
ਤੇਰੀ ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਤਿ ਜੀਗਤਿ ਕੁਗਤਿ ਬਿਖੇ ਮ
ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਸਲਾਹਿ ਤੁਧ ਜੀਗਤਿ
ਕਾਮੇ ਕਾਮੇ ਤੇਰੀ ਮਨੁ ਕਤੇਰੀ ਮਨੁ ਕ
ਕਰਹੀ ਹਰਿ ਪੁਜਾ ਸੀ ਤੁਧ ਤਾਪਹਿ ਜਾਪਹਿ ਬਿ
ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਨੁ ਹਿਬਤ
ਸਿਮਰ ਸਾਸਤਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਹਮ
ਕਰਹੀ ਸੇਕੁਗਤ ਸੇਕੁਗਤ ਕੁਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੇ ਕੁਏ ਸੇਰੇ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਤਾ। ਹੋ। ਤੁਧਾ।

60

ਸ. ੨੭੨੦
ਜੀ. ੨੭੨੦
ਸ. ੨੭੨੦

ਪਰਖਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਨੂਪਜੇਦਰੁਸਾਇ
 ਹਰਕੰਥੀ। ਨੂਜਗਜਗਦੈਕਸਦਸਦਰੁਏ
 ਕੋਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੰਥੀ। ਤੁਆਪੇਕਾਏ
 ਸੋਈਦਰੁਏਜੀਤੁਆਪੇਕਰਹੀਸਤੰਥੀ। ਤਪ
 ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਕੁਏਪਾਇਜੀਤੁਆਪੇ
 ਸਿਰਜਸਕੁੰਗੀਈ। ਜੁਨਾਨਕਰਹੁਗਾਏਕਰਤੇ
 ਕੋਜੀਜੇਸਕੁਮੈਕਾਜਦੁਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮ
 ਗਾਏ। ਤੁਕਰਤਾਸਭਿਅਭੁਮੈਨਾਸਾਂਥੀ। ਜੇਤੁਭਿ
 ਕਾਏਸੋਥੀਕੀਸੀਜੇਤੁਏਹਿਸੋਥੀਹਭਿਪਾਈ॥੧੮॥
 ਥੀ। ਸਕੁਤੇਹੀਤੁਸਕੁਨੀਪਿਆਇਆ। ਜੀਸਨੇਕਿ
 ਪਾਕਰਹੀਤਿਨਿਸਮੁਠਤਾਪਾਦਿਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਲਾ

'ਸੇਖਰੁ ਸੇਖਰੁ ਜਗਿ ਤਹਿ ਪਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜ
 ਨਾਨਕ ਤੀਰਥ ਲਿਜਾ ਸੀ। ਤੇਰੀ ਕੁਝ ਤੇ
 ਤੇਰੀ ਕੁਝ ਤੇਰੀ ਕੁਝ ਜੀਹ ਰਹੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤ
 ਤੇਰੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਕੁਝ ਸਲਾਹਿ ਤੁਝ ਜੀਹ ਰਹਿ
 ਕਾਮ ਸੇਕਾ ਅੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨੰਕ ਤੇਰੀ ਅਨੰਕ :
 ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੁਆਜੀ ਤਪਤਾ ਪਹਿਜਾ ਪਹਿਬਿ
 ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੰਕ ਤੇਰੇ ਅਨੰਕ ਪਨਹਿ ਬਹੁ
 ਸੀ ਮਿਤ ਸਾਸਤਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰੁ ਕਰਮ
 ਕਰੰਤਾ ਸੇਕੁ ਗਤ ਸੇਕੁ ਗਤ ਕੁਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜੇ ਕੁਝੇ ਸੇਰੇ ਹਰਿ ਕੁਝ ਵੰਤਾ। ਹੋ। ਤੁਝਾਉ

सं. १०।

ms. A. 9. 2. 720

ਪਰਖਾਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਜੀਨੂਪਜੇਵਰੁਸਾਇ
ਰੁਕਵੇਈ।।ਤੁਜਾਨੁਗਾਏਕੇਸਦਸਦਰੂਏ
ਕੇਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੇਈ।।ਤੁਆਪੇਰੁਏ
ਸੋਈਦੁਰੇਜੀਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸਤੰਈ।।ਤਪ
ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਕੁਏਪਾਇਜੀਤੁਆਪੇ
ਸਿਰਜਸਕੁੰਗੀਈ।।ਤੁਨਾਨਕਰੁਹੁਗਾਏਕਰਤੇ
ਕੇਜੀਜੇਸਤੁਸੈਕਾਜੇਵਈ।।੫।।੧।।ਆਸਾਮ
ਕਾਹੇਤੁਕਰਤਾਸਭਿਅਭਮੈਰੁਸਾਂਈ।।ਜੇਤੁਭਿ
ਰੁਏਸੇਭੀਕੀਜੀਜੇਤੁਦੇਹਿਸੇਈਹਭਿਪਾਈ।।੧੮।
ਈ।।ਸਤੁਤੇਹੀਤੁਸਕੁੰਨਿਪਿਆਇਆ।।ਜਿਸਨੇਕਿ
ਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਸਮੁਠਤਾਪਾਦਿਕੁਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾ

ਸਦਿਕ ਪੀ ੨੭੨੦

60

ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪਿ

੫

ਪਰਖਾਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਜੀਨੁਪਜੇਦਰੁਸਾਇ
ਰੁਰਵੈਈ। ਤੁਰਗੁਰਗੁਰਾਏਕੈਸਦਸਦਰੁਏ
ਕੈਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੋਈ। ਤੁਆਪੇਰੁਏ
ਸੋਈਦਰੁਜੈਜੀਤ੍ਰੁਆਪੇਕਰਹੀਸੁਤੋਈ। ਤੁਪ
ਆਪੇਸਿਸਦਿਸਰੁਏਪਾਇਜੀਤ੍ਰੁਆਪੇ
ਸਿਰਜਸਰੁਗੀਈ। ਤੁਰਗੁਰਗੁਰਾਏਕੈ
ਕੈਜੀਜੈਸਰੁਮੈਕਾਜਦੁਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਸ
ਗੁਰਾਗੁਰੁਕਰਤਾਸਭਿਅਭਮੈਰੁਸਾਂਈ। ਜੈਤੁਭਿ
ਰੁਏਸੋਈਕੀਸੀਜੈਤੁਏਰਿਸੋਈਰੁਏਪਾਈ॥੧੮॥
ਭੀ। ਸਰੁਤੇਰੀਤ੍ਰੁਸਰੁਸਿਪਿਆਇਆ। ਸਿਸੋਕਿ
ਪਾਕਰਹੀਤਿਨਿਸਮੁਠਤਾਪਾਦਿਕੁਆਗੁਰਮੁਖਿਲ